SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 2. aprila 2009 [1]

V zadevi C-134/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbo z dne 20. marca 2008, ki je prispela na Sodišče 2. aprila 2008, v postopku

Hauptzollamt Bremen

proti

J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Borg Barthet (poročevalec) in E. Levits, sodnika,

1 – Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki sta jih za Komisijo Evropskih skupnosti predložila S. Schønberg in C. Hermes, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2193/2003 z dne 8. decembra 2003 o uvedbi dodatnih carin na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 328, str. 3).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Hauptzollamt Bremen (v nadaljevanju: Hauptzollamt) in družbo J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (v nadaljevanju: Tyson Parketthandel) glede obračuna dodatne carine na pošiljko ploščic laminata iz Združenih držav.

Pravni okvir Skupnosti

3 V uvodnih izjavah 3, 5 in 6 Uredbe št. 2193/2003 je navedeno:

„(3) Šteje se, da je za začetek postopna uvedba dodatne uvozne dajatve *ad valorem* do višine 17 % na uvoz nekaterih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike primeren protiukrep, glede na to, da Združene države Amerike niso upoštevale priporočil Odbora STO za poravnavo sporov (organ za reševanje sporov Svetovne trgovinske organizacije (STO)). Ko bo dosežena zgornja stopnja dodatnih dajatev, bo Komisija predložila Svetu predlog nadaljnjih ukrepov glede na razvoj dogodkov.

[…]

(5) Za izdelke, za katere je bilo izdano uvozno dovoljenje z oprostitvijo ali zmanjšanjem dajatev pred datumom začetka veljavnosti te uredbe, dodatne carinske dajatve ne veljajo.

(6) Za izdelke, za katere se lahko dokaže, da so bili izvoženi iz Združenih držav Amerike v Skupnost pred dnem uveljavitve dodatnih dajatev, dodatne carinske dajatve ne veljajo.“

4 Člen 2(1), prva alinea, navedene uredbe določa:

„Poleg carine se uvede dodatna dajatev *ad valorem* na podlagi Uredbe (EGS) št. 2913/92 na izdelke s poreklom iz Združenih držav Amerike, navedene v prilogi k tej uredbi, v višini:

– 5 % od 1. marca 2004 do 31. marca 2004.“

5 Člen 4(1) in (2) iste uredbe določa:

„1. Za izdelke, navedene v prilogi, za katere je bilo pred dnem začetka veljavnosti te uredbe izdano uvozno dovoljenje z oprostitvijo ali zmanjšanjem dajatev, dodatne dajatve ne veljajo.

2. Za izdelke, navedene v prilogi, za katere se lahko dokaže, da so bili na dan začetka veljavnosti te uredbe že na poti v Skupnost, in ki jih ni mogoče preusmeriti, dodatne dajatve ne veljajo.“

6 Člen 5 Uredbe št. 2193/2003 določa:

„Uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*."

7 Navedena uredba je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 17. decembra 2003.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 Družba Tyson Parketthandel je 5. marca 2004 zaprosila za sprostitev v prosti promet za določeno količino ploščic češnjevega laminata s poreklom iz Združenih držav – ki spadajo v tarifno podštevilko 4409 20 98 kombinirane nomenklature, ki je priloga I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL L 281, str. 1) – kjer je bila 20. februarja 2004 natovorjena za pomorski prevoz.

9 Hauptzollamt je istega dne z odločbo o odmeri, ki je bila naslovljena na družbo Tyson Parketthandel, določil uvozne dajatve, in sicer dodatno uvozno carino ter davek na dodano vrednost pri uvozu. Dodatna carina je bila v skladu s členom 2(1), prva alinea, Uredbe št. 2193/2003 pobrana v obliki dajatve *ad valorem* v višini 5 %.

10 Ugovor družbe Tyson Parketthandel proti navedeni odločbi o odmeri, ki se je nanašal le na dodatno carino, je bil zavrnjen.

11 Družba Tyson Parketthandel je proti odločbi o zavrnitvi ugovora vložila pritožbo pri Finanzgericht Bremen, ki je razveljavilo odločbo o odmeri zneska uvoznih dajatev v breme te družbe v delu, v katerem je bila dodatna carina že določena in upoštevana pri uvedbi davka na dodano vrednost pri uvozu. Finanzgericht Bremen je namreč razsodilo, da je treba prehodne določbe iz člena 4(2) Uredbe št. 2193/2003 razlagati v povezavi z besedilom uvodne izjave 6 iste uredbe tako, da dodatne carine ne bi smele biti pobrane na izdelke, ki so bili pred dnevom prve uporabe sistema dodatnih carin, to je pred 1. marcem 2004, že na poti v Skupnost in jih ni bilo mogoče preusmeriti.

12 V okviru postopka z revizijo, ki jo je Hauptzollamt vložil proti tej sodbi, ki jo je izdalo Finanzgericht Bremen, Hauptzollamt trdi, da člena 4(2) Uredbe št. 2193/2003 ni mogoče razlagati drugače od pomena, ki ga je mogoče razbrati iz njegovega nedvoumnega besedila.

13 Bundesfinanzhof v svojem predložitvenem sklepu ugotavlja, da jasno in nedvoumno besedilo člena 4(2) Uredbe št. 2193/2003 ter primerjava nemške različice s francosko in angleško različico te določbe utemeljujeta, da se določbo uporablja v skladu z njenim besedilom. Vendar predložitveno sodišče glede na uvodno izjavo 6 te uredbe dvomi, ali besedilo člena 4(2) resnično ustreza namenu zakonodajalca Skupnosti.

14 Ker je rešitev spora, o katerem mora odločiti Bundesfinanzhof, odvisna od razlage člena 4(2) Uredbe št. 2193/2003, je to prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 4(2) Uredbe […] št. 2193/2003 […] v nasprotju z njegovim besedilom razlagati tako, da dodatne dajatve ne veljajo za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili na dan prve uporabe dodatnih dajatev na poti v Skupnost in jih ni bilo mogoče preusmeriti?“

Vprašanje za predhodno odločanje

15 Dvomi predložitvenega sodišča v zvezi z razlago navedene določbe so posledica dejstva, da je besedilo uvodne izjave 6 Uredbe št. 2193/2003 mogoče razumeti tako, da za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili pred dnevom prve uveljavitve teh dajatev – v skladu s členom 2(1) iste uredbe je to pred 1. marcem 2004 – že na poti v Skupnost, ne bi mogle veljati dodatne carine. Zato bi takšno besedilo lahko povzročilo neskladje med voljo zakonodajalca Skupnosti in izrecnim besedilom člena 4(2), v skladu s katerim te dajatve ne veljajo za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili pred dnevom začetka veljavnosti navedene uredbe – v skladu z njenim členom 5 je to 17. december 2003 – že na poti v Skupnost.

16 V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da uvodne izjave akta Skupnosti nimajo pravno zavezujoče veljave in se nanje ni mogoče učinkovito sklicevati, da bi se bodisi odstopilo

od določb zadevnega akta bodisi razlagalo te določbe v smislu, ki je očitno v nasprotju z njihovim besedilom (glej zlasti sodbo z dne 24. novembra 2005 v zadevi Deutsches Milch-Kontor, C-136/04, ZOdl., str. I-10095, točka 32 in navedena sodna praksa).

17 Dalje je treba ugotoviti, da niti iz osnutka Uredbe št. 2193/2003 niti iz primerjave njenih jezikovnih različic ni razvidno, da bi besedilo člena 4(2) te uredbe vsebovalo napako pri zapisu.

18 Nazadnje je treba poudariti, da je navedeni člen 4(2), katerega besedilo je sicer nedvoumno, v skladu z ureditvijo, ki jo vzpostavlja Uredba št. 2193/2003. Kot je navedla Komisija, morajo gospodarski subjekti imeti možnost upoštevati dejstvo, da za izdelke, ki so bili izvoženi iz Združenih držav Amerike pred dnevom objave in začetka veljavnosti te uredbe, ne bodo veljale dodatne carine, ki jih ta uredba uvaja. V nasprotju s tem pa takšno pričakovanje ni upravičeno v zvezi z izdelki, ki so bili izvoženi po navedenem datumu, če po tem datumu gospodarski subjekti niso mogli prezreti, da se dodatne carine uporabljajo v skladu z določbami navedene uredbe.

19 Iz vsega navedenega je razvidno, da se pri razlagi člena 4(2) Uredbe št. 2193/2003 v smislu, ki je očitno v nasprotju z njegovim besedilom, ni mogoče sklicevati na šesto uvodno izjavo Uredbe.

20 Zato je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je člen 4(2) Uredbe št. 2193/2003 treba razlagati v smislu, kot izhaja iz njegovega besedila, in sicer da za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili na dan začetka veljavnosti te uredbe že na poti v Skupnost in jih ni bilo mogoče preusmeriti, dodatne dajatve ne veljajo.

Stroški

21 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 4(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2193/2003 z dne 8. decembra 2003 o uvedbi dodatnih carin na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike je treba razlagati v smislu, kot izhaja iz njegovega besedila, in sicer da za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili na dan začetka veljavnosti te uredbe že na poti v Evropsko skupnost in jih ni bilo mogoče preusmeriti, dodatne dajatve ne veljajo.

Podpisi